

Sjećanje na Kronstadtsku pobunu

Nestor Mahno

1926

Sedmi svibnja mučan je dan za radnike takozvanog „Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika” koji su na ovaj ili onaj način sudjelovali u događajima koji su se zbili na taj dan u Kronstadtu. Komemoracija tog datuma je podjednako bolna za radnike svih zemalja jer vraća sjećanje na to što su slobodni radnici i mornari zahtijevali od svojih Crvenih krvnika, „Ruske komunističke partije”, i njezinog alata, „Sovjetske” vlade, zauzete vođenjem ruske revolucije do smrti.

Kronstadt je inzistirao od ovih državnih krvnika da vrate sve što pripada radnicima grada i zemlje, podsjećajući da su oni ti koji su izveli revoluciju. Stanovnici Kronstadta su inzistirali na praktičnoj primjeni osnova Oktobarske revolucije:

„Slobodno izabrani sovjeti, sloboda govora i sloboda tiska za radnike i seljake, anarhiste i ljevičarske socijalističke revolucionare.”

Ruska komunistička partija vidjela je ovo kao beskrupulozan izazov svojoj monopolističkoj poziciji u zemlji i, skrivajući svoje kukavičko krvničko lice iza maske prijatelja revolucionara i radnika, proglašavajući slobodne mornare i radnike Kronstadta kontrarevolucionarima i zatim šaljući protiv njih desetine tisuća poslušnih policajaca i robova: čekista, kursantija (Časnički kadeti Crvene armije), članova partije... kako bi masakrirali ove pristojne borce i revolucionare – građane Kronstadta – koji nisu imali ništa što bi ih moglo prekoriti pred revolucionarnim masama, njihov jedini prekršaj je što su se osjećali bijesnim zbog laži i kukavičluka Ruske komunističke partije koja je gazila prava radnika i revolucije.

U 6:45, 7. svibnja 1921. kiša artiljerijske paljbe sručila se na Kronstadt. I kao što je bilo prirodno i neizbježno, Kronstadt je uzvratio. Uzvratio, ne samo u ime svojih zahtjeva, već također u ime drugih radnika u zemlji koji su se borili za svoja revolucionarna prava, proizvoljno zgaženih čizmom boljševičke vlasti.

Njihov protuudar je odjeknuo kroz cijelu porobljenu Rusiju koja je bila spremna podržati njihovu opravdanu i herojsku borbu, ali je na nesreću bila nemoćna to učiniti, jer je bila razoružana, konstantno eksploatirana i držana u okovima od represivnih odreda Crvene armije i Čeke, posebno formiranih kako bi slomili slobodni duh i slobodnu volju zemlje.

Teško je procijeniti gubitke koje su pretrpjeli branitelji Kronstadta i slijepih masa Crvene armije, ali možemo biti sigurni da njihov broj prelazi deset tisuća mrtvih. Uglavnom su oni bili radnici i seljaci, isti oni ljudi koje je Partija laži iskoristila u cilju preuzimanja vlasti, varajući ih obećanjem bolje budućnosti. Koristila ih je godinama isključivo radi svojih partijskih interesa, kako bi proširila i utvrdila svoju snažnu dominaciju nad ekonomijom i političkim životom zemlje.

Protiv boljševičke oligarhije, Kronstadt je branio najbolje od radničke i seljačke borbe u ruskoj revoluciji. Iz tog razloga oligarsi su istrijebili stanovnike Kronstadta, neke nakon vojne pobjede, a ostatak u tamnicama i bunkerima naslijeđenim od carističkog i buržoaskog režima. Tako shvaćen, datum 7. svibnja je duboko bolna godišnjica za radnike svih zemalja. Dakle, ne treba samo među ruskim radnicima to bolno sjećanje na kronstandtske revolucionare koji su poginuli u borbi i preživjele koji su ostavljeni da trunu u boljševičkim zatvorima, biti ponovo probuđeno na taj dan. Ali ova stvar neće biti riješena žaljenjem: uz komemoracije 7. svibnja, radnici svake zemlje trebaju organizirati skupove svugdje i prosvjedovati protiv sramnog zločina u Kronstadtu nad revolucionarnim radnicima i seljacima kojeg je počinila Ruska komunistička partija i zahtijevati oslobađanje preživjelih koji čame u boljševičkim zatvorima i koji su internirani u koncentracijske logore u Finskoj.

Anarhistička biblioteka
Anti-Copyright

Nestor Mahno
Sjećanje na Kronstadtsku pobunu
1926

<http://www.anarhizam.hr/povijest/89-nestor-mahno-sjeanje-na-kronstadtsku-pobunu>
Objavljeno u Delo Truda, br. 10, ožujak 1926., pp. 3-4.

anarhisticka-biblioteka.net